No 2705 Dinsdag 31 December 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Vrijdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo. Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

DE REDACTIE
van de
„Amigoe di Curaçao"
wenst al hare begunstigers, vrienden en kennissen
Een Zalig en Gelukkig Nieuwjaar.

Zalig Nieuwjaar.

Wederom is daar de wisseling des jaars; nog enige uren en wij staan aan de poort van het mysterie dat 1936 heet en 1935 behoort aan de historie; het is voorbij zoals alles voorbij gaat, zoals alles onderworpen is aan de wet der vergankelijkheid, uitgezonderd slechts de eeuwigheid en de Eeuwige, Die ons zal richten.

Eeuwigheid en vergankelijkheid, hoe dringt zich de gedachte daaraan bij ons op in deze uren.

Wat heeft die tijdsperiode die achter ons ligt, ons geboden, wat zal die betrekkelijk korte spanne tijds ons bieden, welke ons nog rest? Och, als wij het tijdelijke niet beschouwen in het licht der eeuwigheid, is dan het leven eigenlijk nog wel waard geleefd te worden? Wij zijn geen pessimist en wij zien gaarne het leven van de zonnekant. Maar waarom zien we het van de zonnekant? Omdat Gods adem over ons leven gaat en het bedauwt met de blijheid die het kenmerk is der kinderen Gods, met de vrede des harten, die tenslotte het enige ware geluk uitmaakt.

Bezien wij het leven niet van de bovennatuurlijke zijde, hoe ontnuchterend is dan wat achter ons ligt, hoe vol zorg en kommer lijkt ons dan de toekomst.

Wat bracht ons de levensperiode die we hebben meegemaakt en wat bracht ons het afgelopen jaar? Rampen en verdriet veeltijds — we namen ze aan in berusting uit de handen der Voorzienigheid die ons kastijdt omdat Zij ons liefheeft — soms ook scheen het zonnetje van geluk op onze weg. Anderen, en het zijn er maar enkelen, hebben de beker van het genot tot de bodem kunnen ledigen, eer en aanzien, geld en goed was rijkelijk hun deel; slechts licht zonder schaduw heeft de wereld over hen zien schijnen. Maar zijn zij gelukkig geweest en tevreden? En dan, ook voor hen is dat alles voorbij. De toekomst met haar raadselen grijnst ook hun tegen. Hoe lang zal het broze lichaam nog willen meelopen in die jacht naar geluk en bevrediging die nergens gevonden wordt dan bij God? Irrequietum est cor nostrum donec requiescat in Te: onrustig, ontevreden, is ons hart tot het bij U, o God, de vrede gevonden heeft.

Zouden we dan het aardse geluk niet mogen nastreven? God zelf heeft de drang naar geluk in ons hart gelegd en wanneer wij, Katholieken, elkander een Zalig Nieuwjaar toewensen, dan sluiten wij daarbij het natuurlijke geluk niet uit. Maar dan zetten wij ook het natuurlijke geluk op hoger plan, doordat wij het elkander toewensen uit de volheid des harten voor zover het ons zalig is, voor zover het niet in de weg staat aan het grote doel des mensen, het bereiken van zijn eeuwig welzijn.

Wat dan de toekomst in haar schoot voor ons moge verborgen houden, wat de Voorzienigheid voor ons moge hebben bestemd, laten wij het aanvaarden met die bovennatuurlijke geest, die alles, 't zij geluk of voorspoed, keert tot ons groter geluk in de eeuwigheid.

Onthechting aan het aardse staat ons ware geluk niet in de weg, integendeel, zij geeft ons de vrede, die 't geluk in zich bergt. Weinigen intussen onzer brengen het tot die trap van volmaaktheid, dat zij, wanneer als stortvloeden de rampen zich over hen uitstorten, blijmoedig van harte kunnen zeggen: De Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen, gezegend zij Zijn Naam. En daarom moge de algoede Vader, die ons geen zwaarder kruis zendt dan wij dragen kunnen, ons hoeden voor slagen die ons zwakkelingen misschien in opstand zouden kunnen brengen tegen Zijn vaderlijke Voorzienigheid en moge Hij ons leven vrijwaren van de stormen waarin slechts de sterkste zielen rijpen voor de eeuwigheid.

Laten wij de dag van Nieuwjaar niet al te diep willen blikken in de toekomst. We zijn in Gods Vaderhand, die alles steeds ten beste voor ons keert. Laat veeleer en veel meer ons bijblijven de ware Katholieke stemming van de Oudejaarsavond, waarop wij den Gever van alle gaven dank zeggen voor zovele overvloedige weldaden die wij van Hem in het afgelopen jaar hebben mogen ontvangen, weldaden op tijdelijk zowel als op geestelijk gebied en waarop wij na het grote gewetensonderzoek onze voornemens maken voor de tijd die wij nog ter beschikking zullen krijgen.

Treden wij in de stemming het nieuwe jaar in, met God, ons geheel toevertrouwend aan Zijn vaderlijke bestiering, met het heilige voornemen naar beste krachten mee te werken met Zijn genade, onze plichten te vervullen in de staat en de stand waarin Hij ons heeft geplaatst, dan kan het niet anders of het jaar dat wij ingaan zal een jaar zijn dat ons dichter brengt bij Hem, dichter bij ons einddoel, het zal zijn, in volle waarheid, een Zalig Nieuwjaar.

Mensen, die iedere dankbetuiging afwijzen, hechten er vaak de meeste waarde aan.

Nieuwjaarsviering in andere landen.

De verschillende bewoners van de aardbol vieren op zeer uiteenlopende wijze het begin van het nieuwe jaar.

In enkele provincies van Engeland snellen jongens en meisjes als het middernachtelijk uur slaat, naar de dorpsbron om het schuim van het water te scheppen. Die het eerst het schuim afschept, zal een gelukkig jaar tegemoet gaan. De vrolijke stoet trekt daarna door het gehele dorp en doet op luide toon den volke kond, wie de geluksvogel is geweest. Twee aan twee gaat men rond en niet zelden gebeurt het, dat god Amor juist in die nacht enige pijlen afschiet en het nieuwe jaar dus ook nog enige verlovingen brengt.

In andere streken bestaat het gebruik om in een vat met heet, gekruid bier gebraden appelen te gooien, die de drank zó zacht maken, dat hij de naam „lamswol" verdient. Dit brouwsel wordt bij grote hoeveelheden gedronken. Men moet echter niet denken, dat de uitwerking zo onschuldig is, als de naam zou doen vermoeden!

Bovendien worden grote broden gebakken, die men met vruchten en met alle mogelijke kruiden vult. In het midden van elk brood wordt een gat gebakken. Als de klok op de avond van de 31ste December twaalf slagen doet horen, gaan de boer en de boerin, gevolgd door de meiden en knechts naar de stal om de grootste os zulk een brood op een van zijn horens te planten. Daarna wordt het dier gesard en opgehitst. Schudt de os het brood zó af, dat het vóór zijn kop valt, dan komt het de vrouw des huizes toe; slingert hij het brood echter achteruit, dan krijgt de oudste knecht het.

In weer andere streken dragen jongens, en zelfs volwassen mannen een winterkoninkje in een versierde kooi van huis tot huis onder het zingen van het lied van de winterkoning. Vertoont zich een meisje terwijl het lied wordt gezongen aan het raam, dan moet zij zich naar oud volksgebruik verloven met den jonen man die het dichtst bij haar deur staat.

In Roemenië werpt men elkander op Nieuwjaarsmorgen een hand vol koren toe onder het uiten van de wensen voor een overvloedige oogst.

Als arme mensen op deze wijze hun rijke dorpsgenoten feliciteren, verwachten zij natuurlijk van hen, als tegenprestatie, een geldgeschenk. In enkele streken van Macedonië raken knapen, bij wijze van gelukwensen alle mensen, die zij tegenkomen, even aan met groene takken „opdat het hun in het nieuwe jaar aan niets ontbreke."

In Athene zamelt men op Nieuwjaarsdag geld in bakjes, die de vorm hebben van schepen (Sint Basiliusschepen) ter herinnering aan het vaartuig, waarmede de heilige Basilius, wiens feest men op 1 Januari herdenkt, uit Caesarea vertrok. Elders treft men ook soortgelijke gebruiken aan; men hoopt daarmede dan de scheepvaart te kunnen bevorderen of de boze geesten van de zee te verdrijven.

In Klein-Rusland worden om een grote taart, die midden op tafel staat, bossen stroo gebonden, waarachter de vader van het gezin iets verstopt. De vraag of de kinderen hem nog kunnen zien, moeten ze ontkennend beantwoorden. Daarna uit dan het hoofd van de familie de wens, dat hij gaarne even onzichtbaar zou willen zijn, als hij bij oogsttijd door zijn korenvelden wandelt!

In Litauen worden op Nieuwjaarsdag negen verschillende voorwerpen van deeg gebakken, nl. een geldstuk, een wieg, een brood, een ring, een doodshoofd, een oude vrouw, een oude man, een ladder en een sleutel. Ieder van de huisgenoten mag drie keer een greep doen. Wat men dan in de vingers houdt, voorspelt wat het nieuwe jaar zal brengen.

In het leven der Chinezen speelt het nieuwjaarsfeest 'n voorname rol. Reeds tien dagen te voren worden alle regeringsbureaux gesloten. De vacantie van de Rechtbank duurt een maand en alle aanhangige zaken worden zolang verdaagd. De Chinezen vieren Nieuwjaar op het eind van Januari. Gedurende de twee laatste dagen van het jaar brengt de Chinees de beschermgoden van zijn huis grote offers en op de avond vóór het feest verjaagt hij door middel van vuurwerk en vlammen de boze geesten. In tegenstelling met het lawaai, dat tevoren overal gemaakt wordt, zijn de straten op Nieuwjaarsdag als uitgestorven. Eerst op de tweede dag van het nieuwe jaar wordt het, doordat men elkaar dan wijd en zijd gelukwenst, weer druk als tevoren. De Chinees beschouwt de narcis als de bloem van het Nieuwjaarsfeest. Het is een goed voorteken, als de eerste knop van deze bloem op Nieuwjaarsdag uitkomt.

Duitse Belijdenis-Kerk onder curatele.

In ons laatste blad hadden we onder de „Wereld in Vogelvlucht" de korte inhoud opgenomen van een telegram over de nieuwe maatregelen in Duitsland ten opzichte van de Protestantse kerken.

Het berichtje luidde:

De Rijksminister voor kerkelijke aangelegenheden Kerr, heeft een aantal nieuwe wetten gemaakt, die de Protestantse Kerk volledig aan banden leggen, voornamelijk op administratief gebied, terwijl men tevens denkt op deze wijze een geestelijke pressie uit te kunnen oefenen, teneinde te trachten meer eenheid in de Duitse Evangelische kerk te brengen.

De „Beurs- en Nieuwsberichten" had dit bericht betiteld met „Naar de Godsdienstvrede in Duitsland".

Maar wanneer vrede nog altijd **„de rust der orde"** is, kan er bij deze nieuwe draconische maatregelen, die tegen een gezonde staatsorde ingaan, moeilijk van vrede gesproken worden.

Het was te verwachten, dat in de langdurige strijd tussen de Duitse nationaal-socialistische staat en de evangelische kerk, speciaal de Duitse belijdeniskerk, grotere beslissingen niet lang meer zouden kunnen uitblijven.

Een maand geleden was aan de ouderenraad van de confessionele synode in de Duitse evangelische Kerk een mededeling gedaan, dat krachtens een instructie van de rijksminister voor kerkelijke aangelegenheden, dr. Kerrl, een preventieve censuur op alle geschriften en illustratiemateriaal, dat voor „verdeling" vermenigvuldigd wordt, was ingesteld. De term „verdeling" moest aldus begrepen worden, dat daaronder vielen alle mededelingen aan de leden en dominees der belijdenisbeweging, de ouderraden enz. Alvorens met de verspreiding van dergelijke mededelingen zou worden aangevangen, moesten drie proeven of exemplaren aan de bevoegde afdeling van het hoofdbureau van politie, derhalve de geheime staatspolitie, ter goedkeuring worden voorgelegd. En voor deze goedkeuring afgekomen was, mochten geen circulaires of geschriften van welke aard ook verspreid worden.

Dit betekende dus, dat de gestapo een preventieve censuur in optima forma op alle documenten van de belijdeniskerk, waarin de actiefste en strijdbaarste leden van het Duitse protestantisme verenigd waren, gelegd had. Wat anderzijds ook de krachtigste belemmering voor elke gemeenschappelijke kerkelijke activiteit was, welke van toen af onder controle van de staat was geplaatst.

In kringen der belijdeniskerk werd algemeen aangenomen, dat deze preventieve censuur het antwoord van dr. Kerr betekende op de publicatie, door de inlichtingendienst van deze kerk, opgestelde, zeer krachtige, bijna hartstochtelijke, in elk geval zeer indrukwekkende adres, dat weer als antwoord gold op het ultimatum van den minister, die gedreigd had al de organisaties dezer kerk te ontbinden. De verordening der preventieve censuur werd zeer terecht gezien als een voorbereidende **maatregel** voor de dreigende ontbinding, kon hiermee gelijk gesteld worden, want de ouderenraad was hierdoor van elke mogelijkheid van wettige activiteit beroofd, en gedwongen om, als hij wilde voortgaan, de tegenstand tegen de wil van de staat op onwettige wijze te organiseren.

Een grote reactie tegen het ingrijpen van de nationaal-socialistische staat in de rechten van de kerk heeft zich toen voorgedaan in de grote, pas-gebouwde Jesus-Kerk te Berlijn-Dahlem, waar dominee dr. Niemöller, den vroegeren duikbootcommandant, nu een der meest vooraanstaande leiders van de kerkelijke oppositie in Duitsland, voor een gehoor, dat reeds lang voor de dienst elk staan- en zitplaatsje vulde, het politieke decreet koelbloedig van de kansel voorlas; en legde er de nadruk op, dat Kerrl bij de gelegenheid verklaard had, dat hij het gebruik van het woord „dwaalleer" niet langer zou dulden. Door de preventieve censuur nu, zeide Niemöller, poogt de minister de kerk in een toestand van absolute slavernij te brengen, zodat zij geheel aan de willekeur van de almachtige staat is overgeleverd; de minister tracht aldus de kerk te dwingen de „rassen-dwaalleer" te dulden en zich zelf met dergelijke leerstellingen te vergiftigen.

Dominee Niemöller voegde er nog aan toe, dat niet gepreciseerd was, of de preventieve censuur tot de belijdenisbeweging beperkt werd, dan zich ook uitstrekte tot de Nordische nieuw-heidense beweging, welke met medewerking der regering juist de laatste maanden sterk aan betekenis heeft gewonnen.

Niemöller werd voor deze moed „gemaulkorfd" en het spreken verder verboden.

De feiten van de vorige week hebben de verwachtingen van Ds. Niemöller bevestigd.

Door de nieuwe bepalingen van Dr. Kerri is de Duitse protestantse Kerk geheel aan de willekeur van de almachtige Staat overgeleverd.

De deze nieuwe wetten blijven geheel in de lijn van de nationaal-socialistische totaliteitsleer: er is voor Duitsland slechts één levensbeschouwing, niet alleen op politiek gebied, maar ook op het terrein der godsdienstige en kerkelijke opvattingen en leerstellingen. Alleen de nationaal-socialistische leer heeft recht van bestaan. Komt zij in botsing met de leer, dogma of moraal, van de kerk, dan wijkt niet de partijstaat, maar de kerk. De kerk heeft eenvoudig te zwijgen en zich te onderwerpen, haar leer te verloochenen, de leer, welke zij beschouwt als de leer van Christus, den Godmens.

De nationaal-socialistisch totaliteitsleer verwijt anderen, dat zij ook de duivel aan het woord laten komen; wij zullen de eersten zijn om dit te betreuren en te verafschuwen. Maar de nazi-totaliteit doet, evenals het bolschewisme, nog erger. In de totale staat heeft alleen de totale leider het woord; niet alleen de duivel moet zwijgen, maar ook Christus. God zelf, wordt een absoluut zwijgen opgelegd. De ernstigste kerkvervolging, welke men zich kan indenken! Droeve tijden, waarin wij leven.

De strijd, welke nu tegen de belijdeniskerk woedt en haar ten ondergang wil brengen, woedt even fel tegen de Katholieke Kerk, zij het nog onder andere vormen. Maar de uiterste consequenties tekenen zich reeds af: één Duitse kerk onder absolute controle van de nazi-staat.

10 Artsen op een millioen soldaten.

Een tiental artsen op een millioen soldaten: dat was tot voor kort, 't Abessijnse Rode Kruis. Daarbij zijn deze millioen soldaten nog over een afstand van meer dan duizend mijl met onbegaanbare gebergten, eindeloze woestijnen en stinkende moerassen verdeeld. Daar treffen ze op zekere dag den vijand, worden gewond en sterven, want wat hulp kunnen deze enkele geneesheren bieden.

Slechts een enkele Rode Kruis-colonne bevindt zich aan het front — het Zuidfront. Haar leider is een Amerikaan dr. Robert W. Hockman uit Wheaton, in Illinois, die de beschikking heeft over drie blanke en een gekleurde assistenten. Momenteel moet deze kleine colonne het hele Ogaden-front hulp verlenen en behalve haar specifieke taak, het behandelen der verwonden, ook nog

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord

Detectiveroman door S. A. Steeman.

11)

Bure zat daar 'n paar minuten-lang als van-de-hand-Gods-geslagen!...

Hij nam de hoorn weer op: „Allo, Wens!... Zijt ge daar nog?... Dokter Mental is juist hier!... Hij heeft de lijkschouwing gedaan, en het schijnt dat... Wat?... Weet u dat reeds!... Verduiveld, Wens!..."

De rechter hield zijn hand op het mondstuk en vroeg aan Mental of Vorobeïtchik hem 's morgens getelefoneerd had!...

— „Ja," antwoordde Mental; „hij stond juist klaar om te vertrekken en hij vroeg mij de uitslag van mijn onderzoek mede te delen en ik heb hem dan gezegd hetgeen ik zoeven hier bekendmaakte..."

Bure had de hoorn aan zijn oor gehouden; hij sprong opeens verbaasd op...

— „De U!... Wel, wel!... Ja, ja; ik zend Surdiac, en vergeet niet dat ik u hier verwacht zodra het daar op de villa afgelopen is. Tot straks!..." en belde af.

— „Dat is werkelijk formidabel!" zei hij. „Wens meent reeds met zekerheid te kunnen zeggen hoe de moordenaar het aangelegd heeft om die vergiftigde suikerbollen in het bereik van den kleinen Jacques te brengen!... Formidabel... die Wens!..."

V.

Dronkenschap.

Wens haakte de telefoon op, en ging op zoek naar Max Hartog.

Hij vond hem op het terras, stak 'n sigaret op en dacht na.

— „Deze nacht hebt u gezegd dat ge uw tante vermoord hebt!"sprak Vorobeïtchik. „Moet ik dat geloven?"

De jongeman werd bleek en trachtte te antwoorden, maar d'r kwam geen woord over zijn lippen. Vorobeïtchik keek niet naar hem, maar onverschillig staarde hij vóór zich uit terwijl blauwe rookcirkeltjes opwalmden uit z'n sigaret.

— „Gij!... Gij liegt!" schreeuwde Hartog schor. „Gij tracht me bang te maken!..."

Nu herinnerde Max zich weer duidelijk alles wat er die nacht gebeurd was: de talrijke champagne-romers, de onvermijdelijke dronkenschap, de tegenwoordigheid van den onbekenden man!... Wat had hij aan dien onbekende toevertrouwd?... Bekend dat hij een moord had gepleegd?...

Hartog maakte zijn boord los; het was alsof hij stikte.

— „En zelfs als ik u dit gezegd had," stamelde hij... „Wat bewijst dat?... Ik was dronken... ik hoorde zelf niet meer wat ik zei! U gelooft dat toch niet?..."

Wens had zich intussen op de leuning gezet, de benen kruislings over elkaar.

— „Chi-lo-sa!" zei hij. De mensen zeggen altijd dat kinderen en dronkaards de waarheid zeggen!"

Hartog kneep in zijn vuisten.

— „Dat is een dwaasheid!" riep hij. „Gisteren had ik alle controle over mezelve verloren en vandaag verliest gij uw gezond verstand!... Ge hebt het recht niet zulke verdachtmakingen uit te spreken!... Veronderstel eens dat gij een misdaad gepleegd had!... Zoudt gij dat, dezelfde dag nog, gaan bekennen aan iemand dien ge voor de eerste keer in uw leven ontmoet?..."

— „Indien ik een moord bedreven had of iemand van de mijnen verloren, dan zou ik, een paar uren nadien me niet gaan bedrinken; ten eerste: uit voorzichtigheid, en ten tweede: uit welvoeglijkheid! ...

Max haalde onmachtig de schouders op.

— „Wat wilt u: ik kon niet redeneren! De zekerheid dat ik rijk was ontnam me alle bezinning, er bestond niets anders meer dan dát voor mij; al het overige, zelfs de dood van mijn tante, was van minder belang; ik dacht er zelfs niet aan! En, in bedwelmingsroes, door de wijn veroorzaakt, is het wellicht een vage wroeging geweest die me mijzelve beschuldigen deed!"

Hij hield even op en ademde een paar keren heel diep; toen ging hij voort:

— „En dat zult ge wel begrijpen! Het gebeurt immers wel eens dat tragische gebeurtenissen ons sterker beïnvloeden dan we wel menen. We trachten onverschillig te doen en wanen ons sterk...: maar dan, in de slaap of in een ogenblik van geestes-verdwazing, zoals het nu gebeurd is! — Wanneer we onszelven niet kunnen verdedigen tegen die indrukken, dan komen die gevoelsindrukken zó onweerstaanbaar boven dat we heel anders spreken of handelen dan we het vooraf wilden!...

— „Freudisme!" zei Wens.

— „Zonder het zelf te weten," hernam Max, „heb ik mezelve het verwijt gemaakt dat ik geen oprechte spijt kon voelen toen ik de moord op mijn tante vernam. Die wroeging is stilaan gegroeid in mij. Zó sterk gegroeid dat ze tenslotte als een overtuiging van mijn eigen medeplichtigheid werd!"

— „Een sluw verdedigingssysteem," sprak Vorobeïtchik. „Of u daarmee evenwel een jury zult kunnen bedotten, dat is wat anders!"

— „En ik vraag me af," wedervoer Hartog aanstonds, „of gij een jury zult kunnen overtuigen met de gezegdes van een dronken man!..."

Wens liet zich van de leuning afglijden en stapte op en neer over het terras.

— „Daar zullen we nu maar over zwijgen," zeide hij. „ik heb u nog andere vragen te stellen... Waar hebt u de Reizen van Gulliver" aangeschaft... het boek dat ge aan de kleine hebt gegeven?..."

Hartog grinnikte.

— „Mevr. Necchi heeft me reeds gezegd, dat ge zóveel belang hechtte aan dat boek. Ik vermoed niet: waarom?... Trouwens, ik heb dat boek niet gekocht!"

— „Ge hebt nochtans gezegd, dat ge van plan waart dit te doen!"

— „Mogelijk!... Als ik in uw plaats was, zou ik zoveel belang niet hechten aan zulke gezelschapsverklaringen. Om een moeder te winnen voor uw genegenheid, moet ge toch eerst het kind zien te winnen! Ik ben echter veelal in geldverlegenheid geweest, en ik was hoegenaamd niet van plan enige franks te offeren voor wat genegenheid!"

Wens smeet zijn sigaret op de grond en trapte ze uit.

— „Ik stel vast," zei hij, „dat uw wroeging — indien het werkelijk wroeging was!? — van korte duur is geweest...

— „Hoe hebt u de namiddag en de avond van de 14de doorgebracht?"

De lange, dunne vingers van Hartog streken door zijn verward haar; zijn ogen stonden strak en wezenloos.

— „Laat eens zien... Ik ben van de villa weggegaan rond half zes."

— „Ha, ha!... Dan moet op dat ogenblik het lijk van den kleine al in de tuin gelegen hebben!... U zijt natuurlijk niet langs die tuin weggegaan?..."

— „Neen, ik..."

— „Wat hebt u gedaan, vóór half zes?"

— „Ik was op mijn kamer."

— „Alléén?"

Max aarzelde.

— „Neen, bekende hij.

— „Dat begrijp ik," zei Vorobeïtchik. „Ge hadt wellicht met uw verloofde — Clemence Bijl — een krakeeltje zoals daarstraks?— Waar zijt u heengegaan toen ge de villa verliet?"

— „Gaan wandelen; ik zei het reeds aan den rechter. — Ik ben naar het golfterrein gegaan, het was schoon weer en..."

— „Schoon weer," onderbrak Wens, „en geen regen gehad?"

Die vraag verwachtte Max niet; wat schuilde daarachter?...

— „Men heeft mij gezegd, "verzekerde Wens, „dat er bij het vallen van de avond een regenbui is gevallen, zoals dat nog meer gebeurt hier aan de kust!"

Wordt vervolgd.

scheurbuik en koortsen bestrijden.

Op het ogenblik worden andere colonnes samengesteld, doch ook deze zijn zeer klein en hebben gebrek aan noodzakelijke medicamenten en verbandstoffen.

Verder zijn nog afdelingen van het Britse, Nederlandse en Zweedse Rode Kruis onderweg, doch deze komen slechts zeer langzaam voorwaarts, enerzijds wegens het feit, dat er nog bijna geen begaanbare wegen zijn, anderzijds wegens de grote onbekwaamheid van het merendeel der Abessynische ambtenaren, die te lui zijn om de helpende hand uit te steken.

In de hoofdstad zijn er enkele mensen, die eindelijk zijn gaan inzien, dat het verzorgen der gewonden een zeer noodzakelijke behoefte is. Onder leiding van de echtgenoten der Europese diplomaten vervaardigen de Abessynische vrouwen daar thans verbandstoffen en zorgen voor de aankoop van medicamenten in het buitenland. In het hoofdkwartier van het Rode Kruis zijn de missionarissen onvermoeid bezig, om sanitaire uitrustingen bijeen te brengen en verdere Rode Kruis-colonnes samen te stellen.

Doch aan het front strijden de soldaten tegen een vijand, welks moderne wapenen vreselijke wonden maken en zij zullen waarschijnlijk moeten blijven strijden zonder een andere als de primitieve hulp, die de soldaten elkaar onderling kunnen bieden. Wanneer hun vrouwen niet in de omgeving zijn, om hen weg te slepen uit de vuurlinie en hun afgrijselijke verwondingen te verbinden en te verzorgen, schikken ze zich moedig in hun lot. Dr. Hockman weet het beste, hoe weinig de soldaten aan het Zuidelijke front, om de hulp van een arts geven. De verwonden, die na een tocht van 200 kilometer over hobbelige nagenoeg onbegaanbare wegen naar zijn lazaret worden gebracht, laten zich wel stilzwijgend behandelen, doch ze eisen deze verzorging geenszins.

Vooral het amputeren van een lichaamsdeel is een bijzonder pijnlijke operatie en de geneesheer moet er steeds zeker van zijn, dat hij later niet de wraak van zijn patiënt op zich laadt, want een kreupele heeft in het primitieve Abessynische gemeenschapsleven geen plaats. Wat het meest nodig is, zijn artsen, vliegtuigen, verbandstoffen en uitrustingen, met andere woorden eigenlijk alles.

Eén ambulance-vliegtuig is reeds door een onbekende Engelsman geschonken en wordt dezer dagen verwacht. Doch dat is slechts een druppel op de gloeiende steen. In een land, waar een muildier met een gezond mens op zijn hoogst 20 kilometer kan afleggen, is voor den gewonde het vliegtuig het enige redmiddel.

In Addis Abeba en in enige andere ver van elkaar gelegen steden zijn bekwame artsen en goed uitgeruste hospitalen. Doch tussen deze steden en het front is er niets dan honderden kilometers wildernis, koorts en infectie.

Wereldtentoonstelling der katholieke Pers.

Begin 1936 wordt er in het Vaticaan een wereldtentoonstelling gehouden van de Katholieke Pers.

Aan een correspondentie in de Maasbode ontlenen wij:

De belangstelling van den Heiligen Vader voor deze Tentoonstelling strekt zich zelfs tot de kleinste details uit. Is in de eerste plaats de idee van de tentoonstelling van Hem zelf uitgegaan, om het diamanten jubileum van de „Osservatore Romano" als het ware in een wereldlicht te zetten, ook de verdere uitwerking der plannen heeft de dagelijkse aandacht van Zijne Heiligheid. Er is misschien, na de Missietentoonstelling van een paar jaar terug, geen project geweest, dat den Paus zó na aan het hart ligt als de komende Wereldtentoonstelling. Dat Hij de Cortile della Pigna als de tentoonstellingsterrein aanwees, is het beste bewijs van Zijn intense belangstelling voor deze demonstratie van Katholieke cultuur, want deze binnenhof is de grootste en mooiste van het Vaticaan.

De H. Vader heeft ook voor de binnenarchitectuur Zijn speciale aanwijzingen gegeven. Zoals de taak van de katholieke pers is, klaar en sereen, zo zal ook de Tentoonstelling worden: dus zonder schreeuwende reclame, zonder opdringerige effecten. De wanden wijd en blank als een kloosterinterieur, alleen gebroken door de wapens van deelnemende landen en streng gehouden allegorische voorstellingen. Tussen de zalen der verschillende landen onderling wenst de H. Vader een eenheid van opvatting, een artistieke discipline, een atmosfeer van sereniteit, zoals alleen de kerk die kent. Wat dat betreft, belooft de Perstentoonstelling een nieuw en geslaagd experiment te worden, dat zelfs de meest ervaren tentoonstellingsarchitecten tot voorbeeld dienen kan.

Het terrein schijnt klein, maar meet niet minder dan zes hectaren. Het is het gewone Romeinse gezichtsbedrog: de architecten der renaissance wisten zulk een harmonie te scheppen, dat de grootste binnenhof een hofje lijkt. Van de eens zo fleurige cortile met zijn pijnbomen is weinig meer over. Vijftig en meer arbeiders, zijn er sinds weken aan de gang, er liggen schots en scheef ijzeren balken verspreid, die niet minder dan veertig meter lang zijn. Het zijn de constructiezuilen van de Tentoonstelling die ruim veertig meter hoog wordt...

De eerste zaal omvat het algemene gedeelte (800 M²), dat gewijd is aan de geschiedenis en de techniek van de periodieke pers tot aan de Franse revolutie. Een afdeling, die dus niet specifiek katholiek is. Men zal er oude prenten en drukken vinden uit de tijd, dat de moderne journalistiek ontstond. Voor technici misschien een van de interessantste afdelingen. Van dit paviljoen uit komt men in een ronde zaal, die het centrum is van een brede galerij, die op de „Pigna" uitziet en aan de overzijde uitmondt in de middenzaal (500 M2) met het podium van den H. Vader. Deze zaal heeft als achterwand de indrukwekkende zuilen galerij van Bernini. Om deze salon heen zijn de naties gegroepeerd, in totaal 28 zalen, die een derde van het hele tentoonstellingsterrein innemen.

Het geheel wordt gecompleteerd door een afdeling voor de missiën één voor de geestelijke ordes en één voor de Katholieke Actie.

Bij de ingang, waar de prachtige „fontein van de Galei" prijkt, wordt een bijconstructie gebouwd voor de onafhankelijke pers, die geen nationaal paviljoen heeft en voor filmprojecties.

Het atelier van de Tentoonstelling staat beneden in de zogenaamde industriewijk van het Vaticaan. Een wijk van moderne beton- staalconstructies, in scherpe tegenstelling met de paleizen en de cortiles van renaissance en barok die de hele wereld kent. Zij vertegenwoordigt de universaliteit der Kerk, die naast haar Sint Pieter ook haar radio, haar electriciteit, haar post- en krantenwezen voor Katholieke doeleinden dienstbaar maakt. De tegenstelling kan stoten, maar zij is een weerspiegeling van de innerlijke universaliteit der Kerk, die de geest en wereld door het geloof omvat.

In dat industrie-milieu staat het atelier van architect Panti. De ingezonden plannen, van wie weet hoeveel naties, worden er getoest aan de richtlijnen van den H. Vader, er worden platte gronden, maquetten, opschriften in zes talen gefabriceerd en perscommuniqué's uitgegeven.

Vlak naast het atelier is de opslagplaats van reeds ontvangen tijdschriften en kranten. De meeste zijn uit China en uit... Holland. (Ook de pers van ons Vicariaat is er vertegenwoordigd). De Hollandse missionarissen sturen bijvoorbeeld iedere maand hun publicaties in, maar zij hebben een grote concurrentie uit het Verre Oosten. We zagen prachtige exotische uitgaven in slangenleer gebonden, met kaften van geborduurde zij enz.

Vooral op dit gebied, dat van de missies, zal de a.s. Perstentoonstelling hier een succes worden.

ALGEMEEN OVERZICHT.

In zijn Kerstrede, die Z.H. de Paus gewoon is te houden voor het college van Kardinalen, heeft de H. Vader zijn ernstige bezorgdheid uitgedrukt over de Europese toestand, waar in de laatste dagen voor Kerstmis de vrede ernstig is bedreigd geworden.

De pogingen van Hoare en Laval, zoals onze lezers reeds weten, zijn mislukt en daardoor is de vrede zeer ernstig bedreigd geworden, omdat daardoor het olie-embargo meer waarschijnlijk werd en Italië dit beschouwen zal als een casus belli.

Dat de Engelse regering, die Hoare voor zijn vredespogingen vallen liet, deze bedreiging van Italië als ernst aanvoelt, blijkt uit de maatregelen welke in de Kerstdagen door deze Mogendheid zijn genomen.

In een snel tempo heeft Engeland besloten, over te gaan tot de mechanisering van zijn leger. Ofschoon er grote geheimzinnigheid heerst omtrent de gebeurtenissen in Engelands marinebasis, is het toch uitgelekt, dat 4 grote Engelse transportschepen klaar lagen en misschien al onderweg zijn naar de Middellandse Zee, met oorlogsgranaten. 24 Torpedojagers zijn met onbekende bestemming uit Gibraltar vertrokken. De Ministers hebben met den Koning vergaderd om voorbereidingen te treffen voor een eventuele conflict in de Middelandse Zee. Op Malta zijn extra versterkingen aangekomen en de havenversperring van Alexandrië, die reeds tijdelijk was weggenomen, ligt weder op zijn plaats.

We hebben in ons vorig overzicht geschreven, hoe Engeland aan de verschillende landen in de Middellandse Zee gevraagd heeft omtrent hun houding in een aanval van Italië en alle landen hebben een voor Engeland gunstig antwoord gegeven.

Intussen is ook de Frans-Britse Militaire samenwerking voor elkaar gekomen.

Men moet wel ziende blind zijn, wanneer men in al deze maatregelen nog geen teken ziet, dat er werkelijk gevaren dreigen.

Tegenover deze maatregelen is Italië opmerkelijk stil. Alleen lezen we dezer dagen in de telegrammen van een neef des Konings, de graaf van Spoleto die tot opperbevelhebber van de Italiaanse Rode Zee vloot is benoemd.

Maar zal Italië dan tegen een dergelijke machtsconcentratie de wapenen durven opnemen?

Het is bekend, dat Italië zich meester acht van de Middellandse Zee ook tegenover Engeland, door middel van zijn duikboten, waarin hij dit land zelfs de baas is, om dan nog niet te spreken van de geweldige luchtmacht, waarin Engeland zeer zeker bij Italië ten achter staat.

Een geluk voor Europa is het o.i. dat Laval er weder in geslaagd is van de Franse Kamer een motie van vertrouwen te krijgen; en Laval heeft onomwonden meermalen verklaard, dat hij zal blijven volharden in zijn pogingen voor de vrede. We willen hopen, dat hij daarin tenslotte moge slagen.

In Abessynië zelf gaat het onder Maarschalk Badoglio nog minder voorspoedig als onder de Bono. Van wat deze laatste had gewonnen, schijnen zelfs verschillende gedeeltes weer ontruimd te zijn. Bovendien is dezer dagen weer de kleine regentijd in Abessynië ingetreden, wat de operaties der Italianen niet bevoordeelt, zodat het nog met geen mogelijkheid te schatten is, waar dit avontuur op zal uitlopen.

Gunstig staat Italië er zeker niet voor en het moge ook blijken uit de vredesvoorwaarden thans door Haile Selassie vastgesteld, die eenvoudig de eis stelt ontruiming van Abessynië door de Italianen, erkenning van een onafhankelijk Keizerrijk en schadevergoeding te betalen door Italië.

Japan, bij uitstek de visser in troebel water, heeft dezer dagen een officieël gezantschap geopend in Abessynië.

Maar of het voorlopig al voldoende gelegenheid zal hebben om aan dit nieuwe territorium zijn grote aandacht te wijden is nog een vraag. Japan heeft het namelijk nog erg druk in Noord-China, waar het bovendien op het ogenblik op de vingers wordt gekeken door Rusland.

Dit land heeft de laatste week eens heel luid verkondigd, hoe het in de laatste jaren is vooruitgegaan in de mechanisering van zijn leger, wat door de pers niet zonder reden beschouwd werd als een dreigement aan Rusland.

De verschillende parlementairiers en conferenciers zijn thans op Kerstvacantie, en het zal de eerste weken wel stil zijn.

We hopen dat ze in deze Kerstvacantie zich echter eens flink zullen bedenken en mogen overwegen hoe goed rust vrede en orde niet alleen voor de particuliere mens, maar ook voor de volkeren is.

CURAÇAO.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 30 Dec. 1935 tot 5 Jan. 1936.

Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Mr. Skitch.
Have a Heart.
David Copperfield.
You are telling me.

In Hollywood.

Sequoia.

In Cinelandia.

Throwback.
White parade.
Wagon Wheels.
Les Miserables.
Little Colonel.

De toestand in Venezuela.

In de laatste week schijnt het in Venezuela rustig te zijn geweest.

Een rust, die intrad na de benoeming van de nieuwe autoriteiten, welke per Radio wereldkundig gemaakt werd.

We hopen voor het land zelf dat het na deze eerste wanordelijkheden na de dood van President Gomez, er verder rust zal heersen.

Uit correspondentie, die we uit Venezuela ontvingen, blijkt dat het land enkele dagen in rep en roer geweest is.

Onze Correspondent kwam Donderdagmiddag 19 Dec. in Caracas, waar op dat moment de ene spreker na de andere op de Plaza Bolivar te oreren stond. Voor het gouvernementshuis stonden de gewapende soldaten van Generaal Velasquez, de ex-Gouverneur van Caracas; terwijl voor het Capitolio de gewapende troepen stonden van Generaal Lopez Contreras.

Tegen half vijf begonnen toen de troepen van Velasquez te vuren.

Van uit Maracai sprak Lopez Contreras de bevolking toe om zich rustig te houden, maar het aantal mensen, dat naar de Plaza Bolivar toestroomde, werd steeds groter en overal op de zijwegen kwam men de vlaggen en doeken tegen met opschriften als: „Viva Grl. Lopez Contreras: abajo los tiranos: abajo Velasquez enz.

Ook in La Guaira heeft men enkele dagen rondgelopen met dergelijke opschriften; die vooral sloegen op de Prefect Pedro Garcia: de Officier Malavé en de Chef van Politie Sarmiento.

In Macuto werden de villas van de Gomeros door het volk geplunderd en tot ruines gemaakt.

Men zag mannen, vrouwen, kinderen zelfs, met tafels, stoelen, eetserviezen op het hoofd in autobussen, op sleeptrollies enz.

In Caracas gebeurde hetzelfde.

De nieuwe prefect in La Guaira en de nieuwe administrateur van de douane geven aan het volk werk voor Bs 5.— per dag, het dubbele van vroeger.

Ambtenaren en politieagenten, die volgens het volk slecht waren, zijn weggestuurd of gevangen gezet.

Men kan het zich indenken, dat in de vrijheidroes de bevolking tot uiterste overslag en de kantoren zelfs gesloten moesten worden, omdat de beambten meededen aan de „demonstraciones en manifestaciones."

Ook de Venezolanen in het Buitenland profiteren van de nieuwe vrijheid.

Wij schreven de vorige week, dat van hier uit en van Trinidad verschillende Venezolanen weer naar hun patria waren teruggekeerd.

Ook van elders is dat het geval. Zo berichten de telegrammen, dat Generaal Regulio Olivares, de eerste minister van Oorlog van Gomez, die in 1910 wegens meningsverschil 't land moest verlaten, van New York, na 25 jarige ballingschap weer zal terug keren.

Omgekeerd zijn de verschillende Gomeros uit het land gezet.

Zo kwam hier daags voor Kerstmis het Venezolaanse kustvaartuig „Zamora" met 92 leden van de familie Gomez op Curaçao aan. Hieronder bevonden zich de Gouverneur van Valencia Matuto Gomez en de Gouverneur van Caracas Generaal Velasquez.

De verkiezingen voor een nieuwe president voor het tijdperk, dat President Gomez nog aan het bewind zijn zou, is thans vastgesteld op heden 31 December.

Algemeen wordt verwacht dat President Lopez Contreras de gekozene zijn zal.

Diploma Uitreiking Ambachtschool.

Zondagmorgen had in intieme kring de uitreiking plaats van de diploma's voor de leerlingen die met goed succes de ambachtschool St. Joseph doorlopen hadden.

Om 10 uur 's morgens hadden de leerlingen met de onderwijzers zich verenigd in de kapel van de Zusters in het St. Martinusgesticht, waar ze werden toegesproken door Mgr. Verriet, die in een vorige rede de jongemannen wees op hun katholieke plichten als arbeider.

Hierna celebreerde Mgr. een lof met Te Deum, waarna men zich begaf naar het gebouw van de Cur. R. K. Volksbond, waar de uitreiking van de diploma's zou plaats hebben.

De directeur van de School de Hr. Schouten opende hier met een rede, waarin hij het verloop van de school uiteenzette.

In 1935 was de school begonnen met 83 leerlingen, waarvan voornamelijk in het begin een 16 tal leerlingen om een of andere reden moesten verwijderd worden, zodat aan het eind van het jaar de school 67 leerlingen telde.

Onderwijs werd er gegeven in de vakken machinebankwerker, timmerman, loodgieter en electricien.

Het diploma kon worden uitgereikt aan 13 machinebankwerkers en 6 timmerlieden, terwijl 1 leerling was afgewezen.

Al deze gediplomeerden hadden reeds een plaats gevonden in het bedrijfsleven.

Voor de nieuwe Cursus hadden zich 67 leerlingen opgegeven, waarvan er 24 moesten worden afgewezen als niet voldoende onderlegd.

De school zal dus op 6 Januari beginnen met 96 leerlingen.

Voor het komende jaar ligt het in de bedoeling om leerlingen van de machinebankwerkers met bijzondere aanleg op te leiden voor instrumentmaker en van de timmerlieden tot meubelmaker.

Hierna richtte de directeur de Hr. Schouten zich in het bijzonder tot de jongens en uit deze woorden bleek wel, dat we in hem bezitten niet alleen de kundige vakonderwijzer, maar ook de katholieke paedagoog, zo hoog nodig juist van deze leeftijd.

De Hr. Schouten wees zijn jongens erop, hoe de school niet alleen getracht heeft, de jongens de nodige vakkennis bij te brengen, maar ook hen vormen wil tot mannen van karakter.

De jongens zullen vanzelfsprekend, nu zij de school verlaten, overgaan tot de St. Josephskring, het katholieke vakorganisatieverbond, wat we op Curaçao zo zeer nodig hebben.

De directeur vroeg aan de scheidende jongens dat zij een voorbeeld mochten zijn voor de andere werklui.

Maar daarbij bescheiden zijn: niet denken dat zij nu met hun diploma de wijsheid in pacht hebben en het wel stellen kunnen zonder de hulp van anderen.

Zij staan pas aan het begin van hun vakkennis, want een gewichtig iets ontbreekt daarin en dat is de ervaring, die ge nu moet leren opdoen.

Spreker gaf ook aan de jongens de verzekering, dat de leraren hen altijd zullen blijven bijstaan.

Hebt ge materiële moeilijkheden, kom bij ons. Hebt gij geestelijke moeilijkheden, ga naar Pater de Bruin.

Verder bracht de Directeur dank aan Zijne Excellentie Gouverneur van Slobbe, die voor zoveel hij kan de school steunt en helpt.

Aan Mgr. Verriet, die steeds blijken geeft van grote liefde en waardering voor het ambacht.

Dank aan het Bestuur van de Cur. R. K. Volksbond en aan de leraren en allen die op een of andere wijze met hun steun de school helpen.

Dan werden door Mgr. Verriet de volgende diploma's uitgereikt.

Het diploma timmerman aan:

Macario Pieters, Ellis Balsamina, Remilio Papa, Julio Martina, Henrico Emerentiana, Mozes Escobar en Salomon Sterling.

Het diploma timmerman aan

Andries Chacuto, Antonio Cras, Pascual Wederfoort, Julio Ignacio, Andres Roosje en José Canduil.

Namens de afgestudeerden bracht Salomon Sterling een woord van dank.

Ook werd nog het woord gevoerd door Josef Henry namens de tweede klas, die vooral een zeer verdiende hulde bracht aan den directeur der school de Hr. Schouten, die hij bijzonder roemde als een persoon die banden van vriendschap wist te leggen tussen Curacaoenaars en Hollanders.

El Noticiero.

Na een tijd op het plaatselijk toneel niet te zijn verschenen, kwam het weekblad weer op onze redactietafel zich aandienende als No. 27, 2e Jaargang.

Het blad deelt mede voorlopig op ongeregelde tijden te zullen verschijnen, maar wanneer de nieuwe machines zullen zijn aangekomen van de typografische inrichting, waar het blad verschijnt, belooft het een verschijnen van 2 maal in de maand.

Meer overeenkomstig dit karakter heeft het de krantenvorm verlaten en verscheen het in het kleed van een tijdschrift.

Dat het orgaan ook lijdt aan de nachtmerries ten opzichte van hen die de Christelijke benamingen belijden, is niet zo te verwonderen, na kennisneming van den auctor intellectualis en de richting, waar het blad ter perse verschijnt.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Tengevolge van de regens met de Kerstdagen hebben in Engeland grote overstromingen plaats gehad, vooral te Devon, Kent, Cornwall en Gloucester.

In Spanje is de Regering na enkele weken weer afgetreden. De oorzaak schijnt te liggen in gebrek aan samenwerking met de rechtse partijen.

Wegens het grote aantal bedreigingen hebben de Lindberghs Amerika verlaten en zijn naar Engeland gevlucht voor de veiligheid van hun kind.

In Britse luchtvaartkringen gaat het gerucht, dat Lindbergh lid is geworden van de nieuwe luchtvaartcombinatie, die tot doel heeft met de Imperial te concurreren.

Grote opschudding veroorzaakte de publicatie in het Parijse weekblad „Choc". Hier werd n.l. een brief gepubliceerd, die de Italiaanse Kroonprins Umberto aan zijn zwager, den Koning van België zou hebben geschreven. Indien deze brief authentiek is, dan wordt aangetoond, dat de positie van het Italiaanse leger in Abessinië uitmate precair moet worden geacht.

De brief zou de volgende passage inhouden: „Zouden de olie-sancties in werking treden, dan zou ons leger in Abessinië binnen 14 dagen zonder olie zijn, want de voorraden zijn slechts gedurende deze tijd voldoende. Dit zou ons ertoe noodzaken al onze steunpunten wederom op te geven en onze troepen zouden volkomen geisoleerd tegen een machtige vijand komen te staan."

Volgens het rapport van de Suezkanaal Maatschappij over de week eindigende 29 December, zijn de Italiaanse troepentransporten aanzienlijk toegenomen.

Het rapport geeft de volgende cijfers: 10000 man, officieren en soldaten, 1785 werklieden, 17.416 Ton krijgsbehoeften, 5000 Ton cement en 2200 muilezels.

Te Grosz Herringen in Duitsland werden drie wagens van een lokaaltrein met Kerstgangers, door de Berlijn express gegrepen en in de Saale geworpen. Men telde 20 doden en een groot aantal gewonden.

De pogingen van de laatste tijd om de onderhandelingen met Duitsland over bewapeningsbeperking te doen herleven, zijn mislukt.

In Abessynië werd een Japanse zaakgelastigde gevestigd.

Uruguay heeft officieel de betrekkingen met Sovjet Rusland verbroken, omdat de Russische legatie aldaar de hand had in de laatste revolutie in Brazilië.

UIT NEDERLAND.

Minister Colijn zal gedurende de eerste weken van Januari verlof nemen en zich vergezeld van zijn echtgenote, die van een operatie hersteld is, naar het buitenland begeven.

Naar verluidt zal de Procureur Generaal op 17 Januari a.s. concluderen in het geding tussen de Vereniging voor de Effectenhandel en de Koninklijke.

Het Hoofdbestuur van het Nederlandse Rode Kruis ontving een telegram van den leider van de Nederlandse ambulance in Abessinië, dat de ambulance in Addis Abeba gearriveerd is en thans verdere opdrachten van de Abessijnse regering afgewacht worden.

Minister President Colijn heeft als provisionele minister van Defensie bekend gemaakt, dat men troepen in den Haag gereed houdt, om onmiddellijk naar Curaçao te verschepen in geval de Gouverneur er om telegrafeert.

De Phohi zal haar programma op 1 Januari via de 25 en 19 meter uitzenden.

In verband met opmerkingen der regering als zouden de promotors van de kolonisatieplannen „Nieuw Holland een verkeerde voorstelling van zaken gegeven hebben, die niet in overeenstemming met de werkelijkheid is, heeft het bestuur van de Suriname kolonisatie-stichting besloten tot algehele reorganisatie en andere kolonisatieverenigingen tot een fusie uitgenodigd en advies, benevens 20 deskundigen.

Tot opvolger van het kamerlid Rutgers werd benoemd de burgemeester van Maassluis, de heer P. A. Schwarz.

Te Berlijn is het handelsverdrag ondertekend, hetwelk Nederland met Duitsland voor 1936 afgesloten.

Het nieuwe verdrag voorziet in een grotere uitvoer van landbouwproducten, vooral boter, kaas eieren, dan voorheen, terwijl de uitvoer uit Duitsland op hetzelfde peil is gehandhaafd.

Er schijnt daar op dit gebied een soort besmettelijke ziekte te heersen. De „Beurs- en Nieuwsberichten", die daar ook gedrukt worden, mogen wel oppassen!

Commissie Pater Jansen Monument.

Deze commissie deelt ons mede, dat hun pogingen voor de oprichting van genoemd monument zeer goed vorderen.

De commissie betreurt het echter, dat wegens het Italiaans-Ethiopisch conflict de uitvoer uit Italië is stopgezet. Men had immers plannen om daar de buste te laten vervaardigen, want dit elders te doen, waar de kosten daarvan twee- of driemaal zo groot zijn, ging boven de financiële draagkracht van de commissie.

Maar het streven van de commmissie is toch om het monument, waaruit de dankbaarheid spreken zal van ons volk, zo spoedig mogelijk geplaatst te krijgen. Doch dit zal afhangen van de goede wil van alle vrienden van den overleden weldoener van het Curaçaose volk en in 't bijzonder de parochie van Pietermaai.

Daarom wil de commissie nog eens in 't bijzonder deze collecte aanbevelen aan de parochianen van Pietermaai en alle Katholieken in 't algemeen.

Een mooi Voorbeeld.

De bekende banketbakkerij **Casa Nova** heeft met Kerstmis ook gedacht aan de melaatsen van Zaquito.

Verpleegden en Zusters werden die dag door deze banketbakkerij op een bijzondere wijze herdacht.

Men begrijpt, dat het gebak zich heerlijk smaken liet.

Een herdenking bij de Lands Radio.

Voor de buitenwereld is het misschien geheel onbekend, dat onze Radiodienst vroeger een afdeling van de Marine was en het personeel dan ook Marinepersoneel.

Op 1 Jan. 1936 is het juist 20 jaar geleden, dat deze dienst een burgerlijke werd en het personeel bij gevolg van de Marine naar de burgerlijke ambtenaren overging.

Uit die vroeger periode (van de Marine) zijn nog over de Heren Langendam, Peiliker, P. J. Frigerio, J. Hermans en N. Henriquez.

Onze beste wensen.

West Indische Gids.

De Decemberaflevering van dit tijdschrift bevat de volgende artikelen:

Het merkwaardig eiland-Karaibisch door C. H. de Goeje.

Twee „aanspraken" van den Gouverneur-generaal A. Kikkert in 1815, medegedeeld door W. M. Hoyer.

Oorsprong en betekenis van het woord Macamba, door M. D. Latour O. P.

In de boekbespreking vinden we een recensie van W. R. Menkman op het boek van Cola Debrot. „Mijn Zuster de Negerin" wordt niet erg gunstig en zeer terecht beoordeeld.

Vrijwilligerskorps „Juliana".

Bij gouvernementsbesluit zijn benoemd tot eerste luitenant bij het Vrijwilligerscorps „Juliana" te Emmastad de Heer A. J. Muskens en tot tweede luitenant-kwartiermeester de Heer W. Inden.

Genoemde Heren hebben dezer dagen de vereiste eed van trouw aan het Vorstenhuis afgelegd in handen van Zijne Excellentie Gouverneur van Slobbe.

Ambulance voor Abbesynië.

Het comité, wat op Aruba heeft gecollecteerd voor de Nederlandse Ambulance naar Abessynië, heeft heden aan de afdeling Curaçao van het Nederlandse Rode Kruis de som overgemaakt van *f* 32.00, zijnde de gecollecteerde gelden van ons Zustereiland.

Surinamers naar Curaçao.

Volgens de Surinaamse bladen vertrokken met de laatste boot achttien Surinaamse jongelieden naar Curaçao om daar in dienst te treden bij de bewakingsdienst van de Petroleum Maatschappij. Een jong mens ging verder mee voor werkzaamheden in het Laboratorium.

Vuurwerk voor Zaquito.

De firma E. & G. Martijn hebben als naar gewoonte een kist met vuurwerk cadeau gegeven aan de zieken van Zaquito.

Beroeps Ongevallenaangifte.

In het publicatieblad No. 150 zijn de registen gepubliceerd voor de beroepsongevallen- en ziekteaangiftenverordening 1935.

Tevens wordt bepaald, dat de opsporingsambtenaren ook zijn alle gouvernementsgeneeskundigen — met uitzondering van de buitengewone Gouvernementsgeneeskundigen — en de controleur bij de Hygienische dienst.

Woensdag 8 Jan. 1936 treedt de verordening in werking.

De slechte dansen en de Koloniale Raad.

In het pas verschenen eindverslag dient Z. Exc. de Gouverneur nog eens weder van antwoord aan die (meerdere) leden in de Koloniale Raad, die tegen de voorgenomen maatregelen waren van het Bestuur om de publieke dansen te beperken en de tamboer te verbieden.

Z. Exc. zegt:

De meeste leden die het artikel willen handhaven zoals het nu luidt, onderschatten de moeite en dikwijls ook het gevaar, zowel voor de politie als voor de deelnemers aan de danspartij, hetwelk het stoppen daarvan kan mede brengen. De politie wenst hier vooral te voorkomen.

En verder:

Het Bestuur heeft het voorstel om tamboerdansen te verbieden met de zinsnede:

„Deze dansen geven dikwijls aanleiding tot ongeregeldheden en handelingen, die in strijd zijn met de goede zeden." Het Bestuur meent, dat dit alleen reeds afdoende is. Naar aanleiding der opmerking der leden, die deze gronden zwak oordelen, doch daaraan toevoegen, dat het iets anders zou zijn, als het Bestuur aanvoert, dat het algemeen belang het verbod vordert, aarzelt het Bestuur geen ogenblik om de verzochte verklaring hierbij af te leggen. Indien toch iets door het algemeen belang wordt gevorderd, dan is het wel dat verboden wordt, hetgeen, nog wel dikwijls, aan-

Voor Hollands sprekende katholieken.
De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis.
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's Avonds 7 uur.

In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag 4-6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis), 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

leiding geeft tot ongeregeldheden en handelingen in strijd met de goede zeden.

In memoriam.

Maandagmorgen was er in de kerk van Wishi een gezongen Requiem-Mis voor de zielerust van Fr. Anthimus, die in de laatste jaren iedere Zondagmorgen in deze kerk was voor toezicht en assistentie bij de kinderen gedurende de H. Mis.

Het Fraterskoor zong de H. Mis van Requiem terwijl talrijke schoolkinderen en jongelui de H. Mis bijwoonden.

Inwijding Zustershuis San Mateo.

Het oude Knoekhuis van de vroegere Coraal San Mateo, was niet alleen te oud geworden, maar ook te klein, nu uitbreiding van de scholen meer leerkrachten nodig maken.

Naast de H. Hartschool heeft thans de bouwer Dom. Tassan een riant gelegen klooster gebouwd, waar een 15 tal Zusters kunnen worden gehuisvest.

Maandagavond heeft Mgr. Verriet dit huis plechtig ingewijd in tegenwoordigheid van een groot aantal Zusters van de Congregatie van Rosendaal, enkele vertegenwoordigende Zusters van de andere congregaties hier, de Pastoors der stad, Fraters, de verschillende personen die bij de bouw betrokken waren en vele anderen.

Met assistentie van Pastoor van Rooy verrichtte Mgr. Verriet de plechtigheden, die werden opgeluisterd door het Zusterkoor van Welgelegen.

Bij deze gelegenheid voerde Pastoor van Rooy het woord om Mgr. Verriet, Frater Radulphus, het hoofdbestuur in Rosendaal, de bouwheer Tassan en allen, die hadden meegewerkt aan de totstandkoming van deze bouw te danken.

Na de wijding van de Kapel en overbrenging van het Allerheiligste, sprak Mgr. Verriet nog een woord tot de Zusters.

Hierna sloot een plechtig Lof deze plechtigheid.

Welkom.

Met de „Baralt" kwam hier de Pastoor van St. Barthelemy (A.F.) de Zeer Eerw. Pater de Barbanson.

Met het S.S. Crijnssen Mr. Dr. Mozes Da Costa Gomez.

Van Oude en Nieuwe' tijden.

Dit is de titel van de zeer fraaie kunstkalender, welke dit jaar ons cadeau gedaan werd door de Nederl. Ind. Gas Maatschappij.

In dank ontvangen.

Een Kalender van de Cie Gen. Transatlantique.

En van de Manufacturers Life Insurance Cy., agenten Morris E. Curiel & Sons.

Een kalender van Gilberoto P. Paula, agent van de Selma Mercantile Corporation.

Een kalender van Michael A. Correa agent, als reclame voor Heinz' Tomato Products.

Van den agent der Reoautomobielen, de Hr. Johan I. Mauricio een maandkalender.

Van de Coöperatieve Vereeniging en Nijverheid de Kerst- en Nieuwjaarswensen.

Van het Bureau voor handelsinlichtingen te Amsterdam: de West-Indische Kalender voor 1936.

Van het Consulaat voor Brazilië te Curaçao een brochure van het Davies Travel Bureau.

Consul van Venezuela.

Door den Heer Miguel Muñoz in deze optredend namens de Venezolaanse Konie in Curaçao is aan den nieuwen president het telegrafisch verzoek gericht om de huidige Consul Leyba te vervangen en daarvoor te benoemen Noe Pineda of Pedro Enrique Postillo.

Van President Lopez Contreras werd daarop antwoord ontvangen, dat er goede nota was genomen van bovenstaand telegram.

APOSTOLAAT TER ZEE.
Kerstnacht op Zee.

Evenals de vorige jaren heeft ook dit jaar het Bestuur van 't Apostolaat ter Zee en 't Zeemanshuis op Curaçao de zeelieden van twee verschillende Maatschappijen een Kerstnacht op Zee bezorgd.

Niet minder dan 10 boten van Isla vloot C. S. Mij., en 1 van de Horn Line, die de 24 ste December ll. van Curaçao waren vertrokken, kwamen dit jaar voor een pakje met kerstgeschenken in aanmerking.

Als een bijzonderheid kunnen we hier mededelen, dat op de vooravond van het Kerstfeest een deel der bestuursleden, nl. de voorzitter de Heer Casiano, de bibliothecaresse Mej. Meyer en de penningmeester de Hr. Goilo, een bezoek brachten aan de zieke zeelieden in het Sint Elisabeths-Gasthuis.

Hier werd met de zeelieden gesproken en hen kerstcadeautjes aangeboden bestaande uit vruchten, taart en cigaretten. Deze Noren, Hollanders, Engelsen en Curaçaoenaars waren begrijpelijk zeer blij met dat onverwacht bezoek.

G.

Heden overleed tot onze diepe droefheid, voorzien van de H.H. Sacramenten der Stervenden, onze geliefde Moeder, Behuwd- en Grootmoeder

Mevrouw **C. L. VOS**

Weduwe van den Hoog Edel Gestrengen Heer

Dr. **C. ALERS**

in den ouderdom van 73 jaar.

Namens de Familie:
C. A. ALERS.

Nijmegen, 4 December 1935.
Berg en Dalscheweg 89.

Eenige en Algemeene kennisgeving

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt ter algemeene kennisse, dat in verband met het bezoek van toeristenschepen door hem voor het eiland Curaçao, ingevolge Artikel 9 der „Winkelsluitingsverordening" een algemeen geldende ontheffing van de voor Zondagen vastgestelde sluitingsuren wordt verleend op:

9 Februari 1936
16 Februari 1936
8 Maart 1936
29 Maart 1936

onder voorwaarde, dat de winkels op die data alleen geopend mogen zijn tusschen 5 uur voormiddag en 3 uur namiddag.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 1 Jan.'36 — 4 Jan.'36

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Dalvangen	—	Curaçao	1	La Guaira, Paramaribo
Atlas	1	S. Dom, N. Dom S. Dom.	—	Curaçao
Venezuela	1	Hamburg, Amsterdam	2	Pto. Limon
El Libertador	1	Maracaibo, Aruba	2	Aruba, Maracaibo
Flora	2	New-York	2	Aruba, Maracaibo
Colombia	2	Pto. Limon	2	Amsterdam. Hamburg
Amor	2	Maracaibo	3	Kingston, Pto. Barios
Ruahine	2	Southampton, Londen	3	Cristobal, New-Zealand
Astrea	3	Maracaibo	3	P. Cabello, New-York
Midas	—	Curaçao	3	Atl. Col, Z.Haiti, Z. Dom.
Atlas	—	Curaçao	3	S. Dom. N.Haiti, Z. Dom.
H. C. Horn	3	Hamburg	3	Cartagena
Baralt	—	Curaçao	4	Bonaire. St Thomas St. Martin Saba St Eustatius St. Kitts

Oorsprong en betekenis van den naam Curaçao.

7.

„Oviedo vermeldt dit zelfs uitdrukkelijk in zijn tusschen de jaren 1526 „en 1557 saamgestelde **Historia general y natural de las Indias.**

„Na erop gewezen te hebben, dat de namen der eilanden door enkele „cosmographen worden verward, zegt hij: a la que la carta llama „**Corasante**, llaman los Indios Curazao, y el almirante que la descubrió, la „dejó con su nombre."

„Ook Las Casas zegt van het **Isla de Los Gigantes** sprekende (Historia „de las Indias): aquella debía ser la que llaman los Indios Curaçao" en „hij voegt daaraan nog toe „la penúltima luenga" de voorlaatste vocaal „lang — zooals Las Casas op zijn uiterst zorgvuldige manier bij inland„sche woorden het accent pleegt vast te stellen.

„Zeer waarschijnlijk waren de Curaçao-Indianen van den stam, die ook „de tegenover het eiland liggende noordkust van Venezuela bewoonden, „hunne taal was dan het Guaranuú, of zooals men in Suriname zegt, „het Warrau'sch, en de naam Curaçao zou dan kunnen beteekenen „groo„te plantage (cora ua çu)", een naam die ook passend zou zijn voor het „grootste van de groep onzer Benedenwindsche eilanden.

„Verlokkelijk is ook de veronderstelling dat de naam **Bonaire** niets „is dan een verbastering van **buen aire** goede lucht. Doch ongelukkiger„wijze, onderscheidt zich de lucht van het eiland, ofschoon gezond, in „niets van die van Curaçao of Aruba en zoo blijft het raadselachtig, „waarom men juist de lucht van Bonaire zoo goed geacht zou hebben, „te meer daar in de XVIe en XVIIe eeuw het eiland zoo zelden is be„zocht en vaak spoedig weer moest worden verlaten wegens de vijandige „houding der inboorlingen.

„Ik vermoed, dat ook van dit eiland de naam is overgenomen van de „oorspronkelijke bewoners, en waren dit Caraiben, dan kan deze (ook „voorkomende als „**Bonari Buinare en Banari)** een verbastering zijn van „het Caraibische **Banare** — metgezel van het grootere Curaçao, terwijl „Aruba, ook voorkomende als **Oruba** zeer wel kan zijn ontstaan uit de „Caraibische woorden **Ora** — schelp en **ouba** — eiland en dan schelpen„eiland zou beteekenen, een naam die het eiland ten volle waardig is, „daar zijn schelpenhoopen, die doen denken aan de Deensche Kjökken„möddinger reeds uit zee de aandacht trekken.

Curaçao moet dus uigesproken worden, zoals hier de Spanjaarden doen, de voorlaatste lang — door ons Hollanders wordt deze diphtong tot een uitgang samengetrokken.

Hoe kwamen nu Hamelberg en Zwijsen op dezelfde tijd tot eenzelfde conclusie, onafhankelijk van elkaar. Zwijsen op Curaçao, Hamelberg in Maarsen?

P. Euwens vond na lang zoeken beider bron.

In het eerste jaarverslag van 1897 van het Geschied-, taal-, land- en volkenkundig genootschap (opgericht Curaçao 1895 door Jan Hamelberg) heeft C. Gorsira M.B.zn. 14) gepubliceerd het oudste document, wat er bestaat over ons eiland; n.l. een brief van Juan de Ampies uit 1526.

In een noot bij dit artikel staan beide bovenaangehaalde citaten van Oviedo en Las Casas.

Oviedo spreekt nog van CORAZANTE. Uitdrukkelijk noemt hij dit een foutieve schrijfwijze, maar hij vond deze op een kaart. Welken kaart?

P. E. vond deze, 'n schitterend tekenwerk in de grote Espasa encyclopedia 32e deel in verbo Mappa.

Daar wordt afgebeeld de **kaart van Oliva de Majorca** uit de XVIe eeuw — 1540, waarop ons eiland de naam draagt van Corozante.

Las Casas noemt nog voor ons eiland de naam ISLA DE LOS GIGANTES. Een vreemde historie!

De ontdekker van ons eiland was **Alonso de Ojeda**, een spanjaard van Aragon.

Hij was het type van een Spaanse **Conquistador**, een van de edelste en beste ofschoon ik niet graag op mijn geweten zou hebben, wat hij op zijn naam heeft staan. 15)

Ojeda was metgezel van Columbus op zijn 2e reis in 1493. Columbus ging op deze reis van Paria tegenover Trinidad langs de kust van Venezuela naar S. Domingo, maar kwam nergens aan land, doch zag deze streken van de verte.

In 1498 of 99 ging Ojeda weer naar Spanje terug, en wist het daar zover te brengen, dat hij admiraal werd over 4 schepen die op 28 Mei 1499 uit de haven van Santa Maria (Cadiz) vertrokken.

Aan boord van deze schepen maakte de reis mee de stuurman of loods **Juan de la Cosa** die in 1509 de eerste kaart vervaardigd van de nieuwe wereld. die thans nog bewaard wordt in het Museo Naval te Madrid.

Aan boord van deze schepen was nog een andere loods, een Florentijn, **Amerigo Vespucci**, van wien Amerika zijn naam gekregen heeft. 16).

Deze Amerigo Vespucci heeft deze ontdekkingstocht beschreven in het Italiaans in enkele brieven aan Lorenzi di Pier di Medici en aan Pier Zoderini van Florence.

In deze brieven komen zoveel onjuistheden voor en zoveel fantastische verhalen, dat sommige schrijvers deze brieven als vals en verdicht beschouwd hebben. Anderen beweren zelfs, dat Amerigo niet eens in deze streken geweest is, maar in plaats van de kust van Venezuela, de kust van Brazilië en Mexico beschreven heeft. 17)

14). Cornelis Gorsira M. B.zn stierf 77 jaar oud Curaçao, 10 Aug. 1924. Na een ruim 30 jarig verblijf in Brussel, was hij 20 Juli 1922 hier weer teruggekeerd.

Gorsira was een merkwaardig man: een groot kenner van de historie van ons eiland, waarover hij helaas weinig heeft gepubliceerd. In 1874 ontdekte hij de fosfaatbeddingen op S. Barbara.

15. Zie de Roman van **Blasio Ibanez:El Cabellero de la Virgen.**

16) Op 't 26e Internationale Amerikanistencongres (1935) te Sevilla, hield de Nederlandse geleerde C. H. de Goeje een voordracht over Amerigo Vespucci, van wien hij kon vaststellen, dat deze tegen verschillende verdenkingen in, wel degelijk vóór Columbus het vasteland van Zuid Amerika heeft ontdekt, zodat het wereldddeel dan ook terecht zijn naam draagt. De Hr. de Goeje staafde zijn bewering o.a. met uitspraken van den Italiaan Magnali en hij wees op het vermoedelijk bestaan van nog enkele documenten omtrent Vespucci's reizen.

(Aldus volgens een verslag van de „Maasbode").

17) Aldus o.a. **T. A. Varnhagen. Le premier Voyage de Amerigo Vespucci.** Vienne 1869—'70.

GEMENGD NIEUWS.

EEN DANSER, DIE DE DANS ONTSPRONG.

Door zijn vlucht van de operatietafel

Een emotionerende, maar toch niet onkomische gebeurtenis speelde zich dezer dagen te Parijs af.

Held van de tragi-comedie was niemand anders dan de befaamde Russische ballet-danser, Sergius Lifar.

De man was voor het ondergaan van een operatie wegens een keel-abces in het American Hospital te Parijs ter verpleging opgenomen. Alle toebereidselen voor de operatie waren reeds getroffen: chirurgen met hun vlijmscherpe lancetten in de met rubber-handschoenen beklede handen en gehuld in lange witte jassen, verpleegsters, die er in hagelwitte kleedij uitzagen als vliegeniersters, stonden met ernstige gezichten „gereed voor de grote slag".

Bleek als een lijk en het lichaam bedekt met een wit laken, werd de man, die voor eivolle zalen de schitterendste triomfen behaald had, nu als een hulpeloos wicht op het bekende rolwagentje der patiënten in de operatiekamer binnengereden.

Langzaam en voorzichtig werd hij door een zestal sterke armen op de operatietafel getild. De dokter-narcotiseur stond juist op het punt hem het bedwelmende middel toe te dienen, toen de danseur met een geweldige zwaai van de operatietafel sprong en, vóór de onthutste dokters en verpleegsters er iets tegen konden uitrichten, de zaal afrende naar zijn kamer. Hier vonden de beide doktoren, die de operatie moesten verrichten, hem, krampachtig onder zijn dekens weggekropen, terwijl hij riep: „Ik wil niet geopereerd worden!"

Nadat de patiënt verscheidene malen onderzocht was, kwamen de beide doctoren tot de conclusie, dat de opwinding, waarin hij zich zelf gebracht hem waarachtig goed had gedaan.

Zij konden den danseur dan ook meedelen, dat de operatie voorlopig kon worden uitgesteld en dat waarschijnlijk voorgoed van een operatief ingrijpen kan worden afgezien.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Satyre en humor.

Met gelijke munt betaald.

„Wat betekent het dat ge maar vier ons biefstuk hebt gegeven inplaats van een pond, zoals ik u besteld had?" bromde een winkelier tegen een slager.

„Zo, dat wist ik niet," zei de slager. „Maar ik zal u zeggen wat ik gedaan heb. Ik had mijn pondsgewicht niet bij de hand, en toen heb ik maar een van uw pakken thee van een pond in de plaats genomen."

Bezoeker: „Ik hoorde, dat ge ondeugend zijt geweest, Fritsje. Doet uw geweten nu niet zeer?"

Fritsje: „Neen, nu niet, maar strakjes. Mama zei: Wacht maar... als die mijnheer weg is!"

Slechts schijnbaar.

Vrouw: „Zou 't waar zijn, wat ik hier lees, dat getrouwde mannen langer leven dan ongetrouwde?"

Man: „Wel neen, maar 't komt 'n getrouwde man langer voor."

Het jonge paar was op de huwelijksreis en schreef naar huis: „We zijn in de zevende hemel!"

„Is dat al de stratosfeer, vader?" vroeg kleine Frits.

„Uw vrouw heeft een auto-ongeluk gehad, is het erg?"

„Och nee, — bij alle twee alleen een beetje verf er af."

Te veel gevergd.

„En dan," vermaande de deftige ambtenaar van de Burgerlijke Stand in het kleine plaatsje, „moet gij uw aanstaanden man overal volgen waar hij gaat."

Zij: „Maar, meneer, kan dat niet veranderd worden? Jan is postbode."

Enfant terrible.

Een dame laat uit een voorname winkel van kindercostumes enige der elegantste pakjes van het nieuwste Parijse model aan huis bezorgen. Wijl na enkele dagen de verwachte bestelling uitblijft en ook de costumes niet worden teruggezonden, wordt telefonisch gevraagd, hoe is beslist geworden. Bij afweziheid der moeder verschijnt de 12-jarige Hilda en antwoordt zeer slagvaardig:

„O dank u, die kunt u laten terughalen, we zijn al gefotografeerd."

Gemakkelijk.

„Marie, kunt ge tafeldienen?"

— „Zeker, mevrouw, in elke richting."

„Wat bedoelt ge, in elke richting?"

„Ja, mevrouw, zo, dat gasten wel, en dat ze niet terugkomen."

„Hoeveel kost een rouwadvertentie?" vraagt hij.

„Vijftig cent per centimeter," is 't antwoord.

De man staat even stil voor zich uit te kijken. Dan keert hij zich om en loopt weer naar de deur, voortdurend met z'n hoofd schuddend.

„Nee, dat wordt veel te duur. Dat gaat niet."

„Te duur? Maar iedereen doet 't toch?"

„Kan best wezen, maar ziet u, die dooie oom van mij is bijna twee meter lang!"

In een pension.

Bedelaar: „Meheer, ik heb de hele week nog geen fatsoenlijk middagmaal gehad!"

Pensiongast: „Woont gij ook in ons pension?"

Verregaande verstrooidheid.

Een professor in de biologie, die werkelijk aan een verregaande verstrooidheid leed, haalde een pakje uit zijn zak, en liet dat aan de studenten zien.

„Hierin heb ik een kikvors met een zeer zeldzaam voorkomende vergroeiing van de achterpoten," kondigde hij aan.

Toen maakte hij het pakje open en bleef met een verwonderd gezicht in plaats van op een kikker op zijn twaalf uurtje kijken.

Daarna mompelde hij: „Wat heb ik dan toch deze middag gegeten?"

Schaarste.

— Waar is die andere molen gebleven? U had hier vroeger toch twee molens staan?

— Die heb ik moeten afbreken — voor die beide molens was er niet genoeg wind!

Tact.

„Hoe is het je gelukt 100 gld van je lelijke oude tante te bemachtigen?"

„Wel, ze kwam terug van het schoonheidsinstituut en ik deed net, of **ik ze niet herkende.**"

Ziende blind.

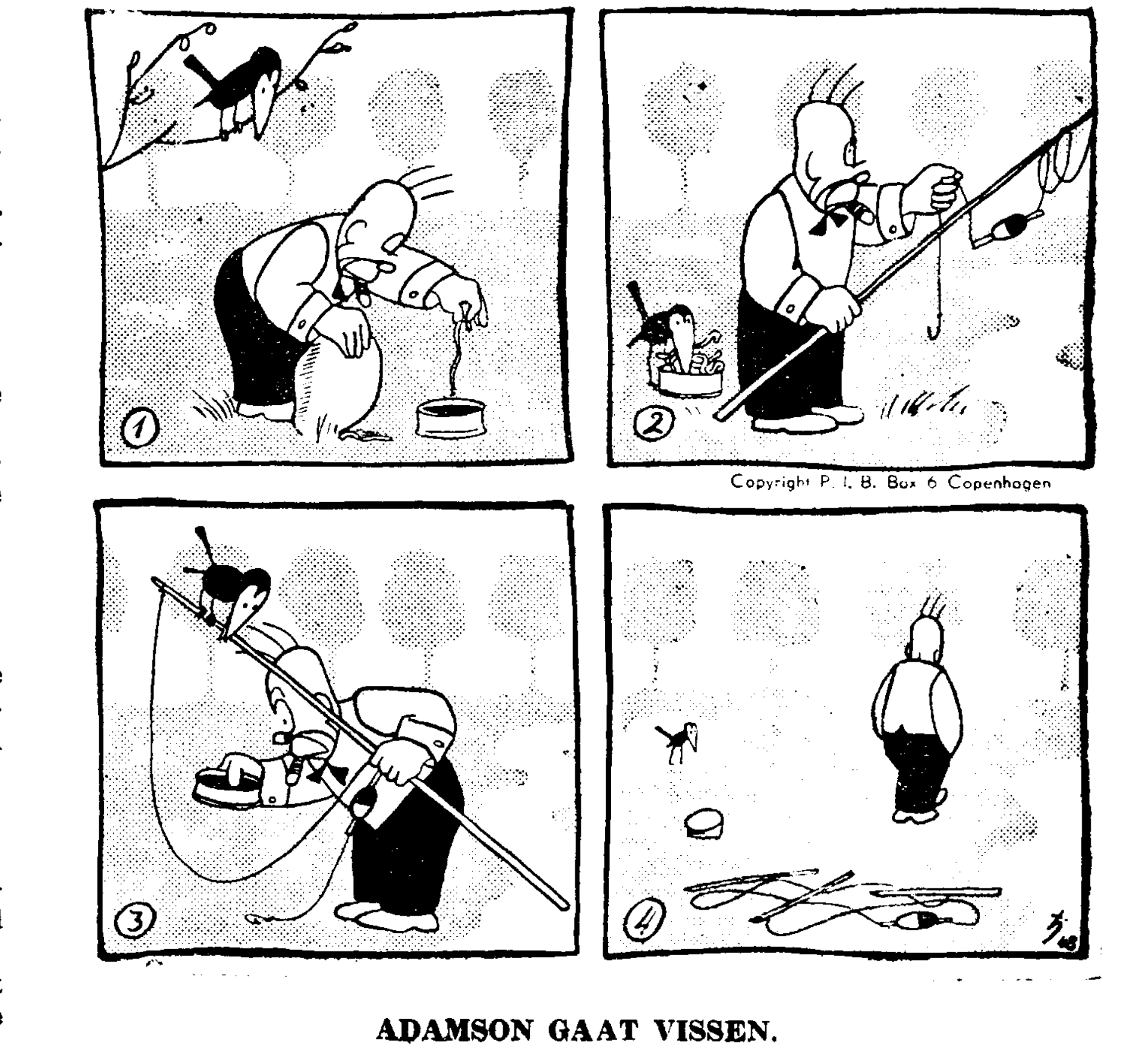
De blinde bedelaar (tot zijn zoontje):

— Zeg jongen, 't lijkt wel, dat je ziende blind bent. Zie je dan 't dubbeltje niet dat iemand vlak voor je voeten heeft neergegooid?

Bezuiniging.

„Hein, ik heb vandaag 1 fr. verdiend! Ik heb achter de tram aangehold in plaats van erin te zitten!"

„Stom van je! Waarom heb je niet achter een taxi aangerend, dan had je minstens 5 frs uitgespaard!"

ADAMSON GAAT VISSEN.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 26 December 1935.

A.-klasse:	M.S.V.—TRANSVAAL	1—0

Zondag, 29 December 1935.

A.-klasse:	AJAX—TRANSVAAL	1—0
	BISMARCK—JONG-HOLLAND	1—2
	ASIENTO—M.S.V.	1—1

STAND COMPETITIE-WEDSTRIJDEN.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG-HOLLAND	12	8	3	1	24	8	19	1.58
VOLHARDING	10	7	1	2	14	6	15	1.50
BISMARCK	13	8	2	3	21	12	18	1.38
R.C.C.	9	5	2	2	15	10	12	1.33
AJAX	13	5	5	3	11	13	15	1.15
M.S.V.	14	4	3	7	17	24	11	0.79
TRAPPERS	11	3	2	6	11	8	8	0.73
ASIENTO	11	1	3	7	7	23	5	0.45
TRANSVAAL	11	1	2	8	7	14	4	0.36
B-klasse:								
SCHERPENHEUVEL	10	9	1	0	40	6	19	1.90
JONG-HOLLAND II	10	5	3	2	20	6	13	1.30
VOLHARDING II	8	5	0	3	12	8	10	1.25
BISMARCK II	8	4	1	3	11	10	9	1.15
HERCULES II	9	5	1	3	10	11	11	1.22
R.C.C. II	8	3	2	3	16	14	8	1.00
ASIENTO II	6	3	0	4	10	11	6	1.00
ATLETICO	11	4	1	6	12	11	9	0.82
M.S.V. II	7	2	1	4	9	23	5	0.71
TRAPPERS II	9	3	2	4	11	11	8	0.89
AJAX II	10	2	0	8	9	27	4	0.40
TRANSVAAL II	8	1	0	7	7	29	2	0.25

HET BESTUUR.

SPORT IN NEDERLAND.

HBS—ADO	2—1	Goahead—ZAC	10—1
Haarlem—Hermes DVS	3—3	Noad—Julaina	2—3
VSV—KFC	1—0	MVV—BVV	3—2
HFC—Stormvogels	0—5	Roermond—Eindhoven	2—0
ZFC—DHC	3—2	PSV—NAC	2—2
Blauw-Wit—VUC	5—0	Leeuwarden—Friesland	7—1
Excelsior—DWS	1—0	Hoogezand—GVAV	3—1
PEC—Wageningen	0—0	Be Quick—Sneek	9—0
SCH—AGOVV	3—4	Velocitas—HSC	4—5
Tubantia—Enschede Boys	1—2	Veendam—Achilles	5—3
Enschede—Heracles	3—1		

Vriendschappelijke wedsrtijd Ajax—DEC 3—1.

B. & N.